

Дел.бр. 11160/1
Датум: 26 DEC 2024

На основу чл. 26. Статута Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић“, бр. 5499/4 од 5.7.2024. године, Управни одбор је на седници одржаној дана 25.12.2024. године донео је

ПРАВИЛНИК О СТРУЧНОМ УСАВРШАВАЊУ И ОБРАЗОВАЊУ ЗАПОСЛЕНИХ

Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић“

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Правилником Институт за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић“ (у даљем тексту: Институт), регулише права и обавезе здравствених радника, здравствених сарадника и других запослених из области стручног усавршавања и образовања, услове, начин и поступак остваривања тих права и обавеза, као и сва друга питања од значаја за стручно усавршавање и образовање запослених у Институту.

Право је и обавеза здравствених радника, здравствених сарадника и других запослених да се усавршавају и оспособљавају у току трајања радног односа.

Институт је дужан да здравственом раднику/сараднику и осталим запосленима обезбеди стручно оспособљавање и усавршавање искључиво из области медицинске делатности у складу са Планом стручног усавршавања Института или по одлуци директора, а према конкретним установљеним потребама радног процеса.

ПЛАН СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 2.

Институт је дужан да здравственом раднику и здравственом сараднику обезбеди стручно усавршавање, на основу Закона о здравственој заштити Републике Србије и Правилнику о специјализацијама и ужим специјализацијама здравствених радника и здравствених сарадника, а према Плану стручног усавршавања у Институту.

План стручног усавршавања из ст. 1. овог члана доноси се годишње и садржи:

- облике стручног усавршавања,
- приоритет и потребе Института за појединим облицима стручног усавршавања са образложењем,
- образложење стручног профила службе/одељења са подацима о стручним усавршавањима запослених која су у току,

- време трајања стручног усавршавања,
- начин и место спровођења стручног усавршавања,
- преглед финансијских средстава потребних за остварење планираног стручног усавршавања,
- обезбеђење извора средстава за финансирање стручног усавршавања у складу са финансијским планом Института,
- преглед текућих, а незавршених едукација односно стручних усавршавања

Члан 3.

Нацрт Плана стручног усавршавања припрема Одсек за научноистраживачку и образовну делатност у сарадњи са Одељењем за организацију, планирање, евалуацију и медицинску информатику, а на предлог управника клиника, односно начелника служби и у складу са текућим и перспективним потребама и расположивим средствима Института.

Стручни савет разматра достављене предлоге и доноси свој предлог годишњег Плана стручног усавршавања. Са предлогом Плана се упознаје директор и доставља га Управном одбору на усвајање. Након усвајања Плана стручног усавршавања, директор и Стручни савет расписују интерни конкурс за одобравање специјализација односно ужих специјализација, навођењем и критеријума на основу којих ће кандидати бити вредновани у ситуацији када се више кандидата пријави на конкурс. Такође се одређују и комисије које ће разматрати и одлучивати о одабиру кандидата који испуњавају услове за упућивање на стручно усавршавање. Решење о одобравању специјализација односно ужих специјализација по расписаном конкурс доноси директор. На решење директора може се изјавити жалба Управном одбору. Решење Управног одбора је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор.

Одлука комисије о изабраним кандидатима представља саставни део одлуке Управног одбора о усвојеном Плану стручног усавршавања здравствених радника и здравствених сарадника за наредну годину.

Члан 4.

Финансијска средства потребна за реализацију плана стручног усавршавања исказују се у Финансијском плану Института. Средства за финансирање специјализација и ужих специјализација текују се од Републичког фонда за здравствено осигурање, у складу са законом. Распоред средстава по наменама стручног усавршавања врши се Финансијским планом Института.

Извештај о утрошку средстава за стручно усавршавање исказује се у завршном рачуну.

Осим средстава из финансијског плана средства за потребе стручног усавршавања обезбеђују се и из других извора (донације, поклони, средства добијена од клиничких испитивања, средства од других институција и слично).

ОБЛИЦИ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 5.

Под стручним усавршавањем подразумева се стицање одређених теоретских и практичних знања и вештина путем специјализације, уже специјализације у струци,

академског усавршавања, струковног усавршавања, континуиране едукације и осталих облика стручног усавршавања и образовања, у складу са законом.

Здравствени радник/сарадник и остали запослени закључују уговор са Институтом о стручном усавршавању, којим су предвиђена права и обавезе уговорних страна за време и након обављеног стручног усавршавања. Уговором се мора прецизирати и дужина трајања струковних и академских усавршавања у складу са важећим прописима. У случају када је здравственом раднику/сараднику или другом запосленом академско усавршавање плаћено од стране Института, обавезан је да у случају раскида радног односа Институту врати целокупан износ средстава уложених у усавршавање.

Трошкове стручног усавршавања сноси Институт и то: уписа, семестралне наставе, полагања испита, завршног рада и израде дипломе, као и плаћеног одсуства за припрему испита.

Институт може да финансира највише три године обнављања студија на докторским студијама, након чега финансирање усавршавања наставља запослени.

Запосленом се не може одобрити да истовремено потражује средства за струковно и академско усавршавање. Изузетак су запослени на завршној години основних специјалистичких студија, као и запослени са положеним усменим субспецијалистичким испитом, када се може одобрити истовремени упис академских студија кандидату. Изузетак су, такође, запослени којима је на докторским студијама одобрена теза докторске дисертације, само код оваквих кандидата се може у истој години одобрити упис струковних студија.

Код здравствених радника са статусом сарадника у настави, односно клиничких асистената, упис и похађање докторских студија имају приоритет у одобравању у односу на струковно усавршавање по типу ужих и других специјализација.

Здравствени радници/сарадници и остали запослени су дужни да на крају школске године подносе извештај о испуњавању обавеза током одговарајућег струковног или академског усавршавања Одсеку за научно-истраживачку и образовну делатност Института.

Здравствени радници/сарадници и остали запослени могу се усавршавати кроз различите видове стручног усавршавања и образовања и то:

1. Струковно усавршавање:
 - а) специјализација
 - б) ужа специјализација у струци (супспецијализација)
 - в) дошколовање на високој школи струковних студија
2. Академско усавршавање
 - а) мастер студије
 - б) академске специјализације
 - в) докторске студије
3. Континуирана едукација
 - а) интерна континуирана едукација: учешће на курсевима, семинарима, симпозијумима и другим стручним састанцима организованим од стране Института и акредитованим код Здравственог савета Србије,

б) екстерна континуирана едукација: учешће на стручним и научним скуповима у земљи и иностранству,

4. Остали облици стручног усавршавања и образовања:

а) студијска путовања или боравци

б) стручно усавршавање или оспособљавање практичном обуком

в) специјализација осталих запослених (ван категорија здравствених радника и здравствених сарадника)

г) стручно усавршавање у радној јединици.

СТРУКОВНО УСАВРШАВАЊЕ

Члан 6.

Здравствени радници и здравствени сарадници са високом школском спремом, специјализацијом, односно супспецијализацијом стичу посебно теоријско и практично знање у одређеној грани медицине, односно области здравствене заштите и оспособљавају се за самостално обављање стручних послова у тој грани медицине, односно области здравствене заштите.

Специјализација/супспецијализација из става 1. овог члана обухвата специјалистичке /супспецијалистичке студије, специјалистички/супспецијалистички стаж и специјалистички/супспецијалистички испит. Здравствени радници и здравствени сарадници могу се специјализовати/ супспецијализовати из оних грана медицине односно области здравствене заштите које су утврђене у оквиру делатности Института или су планом развоја предвиђене за одређени наредни период.

Здравственом раднику/сараднику се може одобрити специјализација у складу са планом специјализација који доноси Министарство здравља кроз план развоја кадрова у здравству, под условом да је радни однос у Институту засновао на неодређено време Здравственом раднику/сараднику се може одобрити субспецијализација у складу са планом субспецијализација који доноси Министарство здравља кроз план развоја кадрова у здравству, под условом да је радни однос у Институту засновао на неодређено време, да је прошло најмање две (2) године специјалистичког стажа до уписа субспецијализације, као и да испуњава друге законом предвиђене услове.

Одлуку из става 3. овог члана доноси директор Института на основу Плана стручног усавршавања који је усвојио Управни одбор, само за регистроване делатности Института.

За одабир кандидата за упућивање на специјализације/уже специјализације, формирају се комисије од три члана из редова чланова Стручног савета, управника клиника и стручњака који нису чланови Стручног савета који се позивају по потреби. Комисију именује председник Стручног савета за сваког кандидата посебно. Комисија даје предлог, а решење о одобравању доноси директор Института.

Након добијања мишљења Завода за јавно здравље града Београда о одобравању уписа одређене специјализације/субспецијализације, захтев се прослеђује Министарству здравља ради добијања сагласности.

По добијеној сагласности Министарства здравља и почетка стручног усавршавања на Медицинском факултету, са здравственим радником/сарадником Институт закључује се уговор о стручном усавршавању односно специјализацији /субспецијализацији.

1. Специјализација

Уговором о стручном усавршавању мора бити предвиђена и обавеза на основу које је здравствени радник односно здравствени сарадник дужан да у Институту проведе у радном односу двоструко дужи период од трајања специјализације од времена за које га је финансирао послодавац.

Изузетно здравствени радник односно здравствени сарадник може раскинути уговор у краћем периоду уз обавезу да надокнади трошкове специјализације, сразмерно преосталом времену које је по окончању струковног усавршавања дужан да ради, а који не обухватају износ зараде и накнаде зараде за време трајања струковног усавршавања.

2. Ужа специјализација (Супспецијализација)

Уговором о стручном усавршавању мора бити предвиђена и обавеза на основу које је здравствени радник односно здравствени сарадник дужан да у Институту проведе у радном односу двоструко дужи период од трајања уже специјализације од времена за које га је финансирао послодавац.

Изузетно здравствени радник односно здравствени сарадник може раскинути уговор у краћем периоду уз обавезу да надокнади трошкове уже специјализације, сразмерно преосталом времену које је по окончању струковног усавршавања дужан да ради, а који не обухватају износ зараде и накнаде зараде за време трајања струковног усавршавања.

Лекарима специјалистима се може одобрити упис уже специјализације након најмање 2 године по положеном специјалистичком испиту до времена уписа уже специјализације.

3. Дошколовање на високој здравственој школи струковних студија

Здравствени радници /сарадници са средњом, односно вишом школском спремом могу бити упућени на дошколовање на високу здравствену школу струковних студија под условом да имају најмање врло добар успех у средњој школи односно средњу оцену најмање осам (8) на студијама. Дошколовање се одобрава на високој школи у државној или у акредитованој школи у приватној својини. Трошкови школовања у школи у приватној својини одобравају се до износа трошкова у школи у државној својини.

Уговором о стручном усавршавању мора бити предвиђена и обавеза на основу које је здравствени радник односно здравствени сарадник дужан да у Институту проведе у радном односу двоструко дужи период од трајања струковног усавршавања од времена за које га је финансирао послодавац.

Изузетно здравствени радник односно здравствени сарадник може раскинути уговор у краћем периоду уз обавезу да надокнади трошкове струковног усавршавања, сразмерно преосталом времену које је по окончању струковног усавршавања дужан да ради, а који не обухватају износ зараде и накнаде зараде за време трајања струковног усавршавања.

АКАДЕМСКО УСАВРШАВАЊЕ

Члан 7.

За мастер студије, академске специјализације и докторске студије уговором о стручном усавршавању мора бити предвиђена и обавеза на основу које је здравствени радник односно здравствени сарадник дужан да у Институту проведе у радном односу онолико времена колико трају наведена стручна усавршавања за које време га је финансирао послодавац, а да у случају отказа уговора о раду дужни су да надокнаде трошкове усавршавања у целости.

1. Последипломско усавршавање за стицање академског степена: мастер или академске специјализације.

Одлуку о одобравању упућивања здравственог радника/сарадника на последипломско усавршавање доноси директор Института у складу са Планом стручног усавршавања.

Критеријуми за упућивање здравствених радника/сарадника на мастер/академске специјализације су: старост, радни стаж у струци, просечна оцена на студијама најмање осам (8), број научно стручних радова, знање страног језика.

2. Постдипломско усавршавање за стицање научног степена доктора наука

Здравственом раднику /сараднику који испуњава услове регулисане законом, може се омогућити усавршавање и одбрана докторске дисертације за стицање научног степена доктора наука.

Упућивање здравствених радника/сарадника на докторске студије зависи од потреба Института, плана стручног усавршавања као и расположивих финансијских средстава.

Критеријуми за упућивање здравствених радника/сарадника на докторске студије су следећи: старост, просечна оцена на студијама најмање осам (8), радни стаж у струци, број научно-стручних радова и знање страног језика.

За одабир кандидата на упућивање на докторске студије формирају се комисије од три члана из редова чланова редова чланова Стручног савета, управника клиника и стручњака који нису чланови Стручног савета који се позивају по потреби. Комисију именује председник Стручног савета за сваког кандидата посебно. Комисија даје предлог, а одлику о упућивању на стручно усавршавање доноси директор Института.

КОНТИНУИРАНА ЕДУКАЦИЈА

Члан 8.

Доказ о спроведеној континуираној едукацији у складу са Законом о здравственој заштити и прописима донетим за његово спровођење су услов за обнављање лиценце здравственог радника /здравственог сарадника пред надлежном комором. У том циљу Институт:

- у циљу стручног образовања и усавршавања упућује здравствене раднике/сараднике и друге запослене на конгресе, симпозијуме, саветовања, семинаре и друге стручне састанке, ради стицања нових знања и упознавање са новим научним и стручним

Детаљна евиденција о свим одсуствовањима поводом стручних скупова води се у Одсеку за научноистраживачки рад. Уз начелника Одсека за научноистраживачки рад, директор, управници клиника и начелници одељења одобравају одсуствовања, старајући се о оправданости учешћа на састанцима и равномерној заступљености ове врсте едукација међу члановима колектива.

ОСТАЛИ ОБЛИЦИ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА И ОБРАЗОВАЊА

Члан 9.

1. Студијска путовања или боравци

На студијско путовање односно боравак у земљи или у иностранству, могу се упућивати радници Института у циљу упознавања са организацијом службе – организације рада појединих установа, сагледавања решења појединих медицинских и других питања, упознавања са појединим методама и размени искустава, уколико је то упознавање од посебног значаја за извршење послова и радних задатака радника.

Путовања у иностранство из претходног става одобрава Управни одбор Института на образложени захтев руководиоца радних јединица, по прибављеном мишљењу помоћника директора за научноистраживачку и образовну делатност и на предлог директора Института.

2. Стручно усавршавање или оспособљавање практичном обуком

Стручно усавршавање практичном обуком – иновацијом знања, може се одобрити свим запосленим радницима Института, без обзира на степен стручне спреме, зависно од указаних потреба, у циљу боље организације рада појединих служби, ради примене нових научних достигнућа, како у области медицине тако и у примени нових достигнућа у службама (Сектору за немедицинске послове), о чему одлуку доноси директор Института, а на предлог руководиоца радних јединица.

Практична обука – иновација знања на новим медицинским уређајима и другим уређајима и апаратима, савладавање нових метода одобрава се приликом набавке нових медицинских и других уређаја и апарата, приликом увођења нових метода рада, о чему одлучује директор Института, уз сагласност помоћника директора за образовну и научноистраживачку делатност, а на предлог руководиоца радних јединица.

Стручно усавршавање из ст. 1. овог члана траје онолико времена колико је потребно да се савлада одређени нови метод рада о чему одлучује директор Института уз сагласност Стручног савета Института, а на предлог руководиоца радних јединица

Трошкове учешћа радника Института из чл. 15 овог Правилника падају на терет Института.

Трошкове из ст. 1 овог члана не сноси Институт, ако их у целини сноси нека друга домаћа или инострана организација или орган.

3. Специјализација осталих запослених

Специјализација се може одобрити и другим радницима Института на које се не односе посебни прописи о стручном усавршавању и специјализацији здравствених радника и

здравствених сарадника. У погледу међусобних права и обавеза између Института и радника у вези са специјализацијом примењују се одредбе овог Правилника које се односе на права и обавезе у вези специјализације односно супспецијализације здравствених радника и сарадника. Специјализације овим радницима може се одобрити искључиво у циљу стицања теоретског и практичног знања и вештина за обављање послова и задатака на којима се радник налази, односно које обавља или које ће обављати у складу са потребама Института.

4. Стручно усавршавање у радној јединици

Стручно усавршавање здравствених радника и здравствених сарадника на нивоу радних јединица се остварује под надзором руководиоца радне јединице:

1. индивидуалним радом
2. одржавањем стручних састанака на нивоу организационих јединица
3. организовањем стручних посета.

Члан 10.

Стручно образовање приправника, здравствених радника са високом, вишом и средњом стручном спремом у Институту врши се у складу са Правилником о приправничком стажу и стручном испиту здравствених радника и здравствених сарадника Републике Србије. Ово образовање се обавља под непосредним надзором здравственог радника, одређеног од стране непосредног руководиоца уз сагласност директора, а који има најмање 2 године рада по положеном стручном испиту. Приправнички стаж немедицинских радника одвија се по програму који регулише област из које се приправник способљава.

ПРЕКИД СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Члан 11.

Започето стручно усавршавање се може на одређено време прекинути, у случају хитне потребе за радом запосленог у Институту.

Одлуку о прекиду доноси директор, на предлог руководиоца радне јединице.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 12.

Даном ступања на снагу овог Правилника престаје да важи Правилник о стручном усавршавању од 27.12.2019. године (дел.бр. 11442/5)

Члан 13.

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли Института.

Председник Управног одбора

Проф. др Никица Грубор